

JOŽE KASTELIC

POMLADNO SOLNCE

Veliko senc in solnca je po svetu,
veliko upanj, sanj in bolečine,
veliko luči, mnogo je temine
in vse to v dar nebeškemu Očetu,

nebeškemu Očetu in dekletu,
da jima čas kot bežna sanja mine,
da nagneta sladkó se nad jasnine,
prisluhneta ljubeče pesmi cvetu,

ljubeči pesmi, srcu, ki jo poje,
beraču z rožnim vencem in darovi,
črviču, ki po zibkah, krstah gloje,

kopnini, morju z bežnimi valovi,
zvezdám, ki spremljajo življenje moje,
temi, zvihrani z ognji in glasovi.

JOŽE KASTELIC

POPOTNA

Preko črne njive gre,
gre počasi vol, gre plug,
gre za plugom gospodar —
Bog daj solnca in rasti,
Bog daj vlage in sopar.

Po razorih spet nazaj,
poprek na vzvrátih, počez,
kmet, žival, drevo in plug,
mladi sin kot setev vmes.